

Cehennemde akraba ziyareti olacak mı?

Bornova'dan Günan Bey: “Cennet ehli Cehennemde olan dost ve akrabalarını ziyaret edebilecek mi? Dünyada hapisane ziyareti yapıldığı gibi orada da Cehennem ziyareti olur mu?”

Öncelikle bizi birbirimize dost ve akraba kılan ve dost ve akrabalarımıza iyi davranmamızı, onlar ile sıla yapmamızı, onların sevinci ile sevinmemizi, derdi ile dertlenmemizi emreden Cenâb-ı Allah'tır. Öyle ki, Kur'ân'a göre mü'minlerden birbirine en yakın olanlar akrabalar¹ ve akrabalar birbirleri ile alâkalarını kesmemeleri gerekir. Nitekim Kur'ân, “Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının”² buyuruyor.

Dünyada bizi birbirimize dost ve akraba kılan Cenâb-ı Allah'ın, ahrette bizi ayıracağını düşünmek esasen Allah'ın rahmet ve şefkat sıfatları ile çelişir. Çünkü dostların ve akrabaların ayrılıkları insanı gerçekten incittiği gibi, esasen Allah'ın rahmetini de, şefkatini de--tâbir caizse—incitiyor.

Hiç şüphesiz, mahşerde yargılanırken, kişinin, fitrî bir seyir ile kendi hak ve hukukunun peşine düşeceği, hakkını çiğneyen kimseleri, bu annesi ve babası da olsa, akrabası da olsa görüp hakkını isteyeceği; haksız kimselerin ise, borçlu olduğu kimselerden kaçmak isteyeceği Kur'ân'ın haber verdiği bir gerçek: “O pek kuvvetli sayha geldiği vakit... O gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, zevcesinden ve oğullarından kaçır! Onlardan her kişinin (o gün) kendine yetecek derdi ve meşguliyeti vardır.” ³

Diğer yandan kâfir olmanın, akrabalık bağlarını ebediyen kopardığını, kâfir kimselerin, Müslüman kimsenin zürriyetinden de sayılmadığını yine bize Kur'ân bildiriyor. Meselâ Hazret-i Nuh (as) kendisini inkâr edip gemiye binmeyen ve gözleri önünde kükreyen suyun dalgaları içinde boğulup giden oğlu Kenan hakkında af dilemek istedi. “Rabbim! Şüphesiz oğlum da ailemdendir” ⁴ demişti. Fakat Allah şöyle buyurdu: “Ey Nûh! O, senin ailenden değildir. Çünkü o, sâlih olmayan bir amel sahibidir (kâfirdir). O halde bilmediğin bir şeyi benden isteme. Seni, cahillerden olmaktan menederim.” ⁵ Keza Hazret-i Nuh (as) bir münkir olan karısı için de şefaet etmek ve kurtarmak istedi. Ancak kurtaramadı. İşte âyet: “Allah, inkâr edenlere,

Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek gösterdi. Bu ikisi, kullarımızdan iki salih kişinin nikâhları altında bulunuyorlardı. Derken onlara hainlik ettiler de kocaları, Allah'ın azabından hiçbir şeyi onlardan savamadı. Onlara, 'Haydi, ateşe girenlerle beraber siz de girin!' denildi." 6

Ancak mü'min olan bütün dost ve akrabaların gerek kabirde, gerekse mahşerden sonra buluşacağı ve mahşer dışında ayrılık yaşamayacağı, mahşerdeki yargılamada bile Cenâb-ı Allah'ın dost ve akrabaları uzlaştırp helâlleştirceği, aralarında hak ve hukuk meseleleri varsa Kendi yüksek rahmetiyle barıştırp, hak isteyene Cennetinden verip râzı edeceği rivayetlerden anlaşılmaktadır. Peygamber Efendimiz (asm) dost ve akrabalarından cehenneme düşenlerle ilgili olarak, Allah'ın, Cennet ehlinin ricasını ve duâsını kabul edip Cehennem'de ziyaret değil, Cehennem'den tamamen kurtaracağını müjdelemiştir. Şöyle buyurmuştur:

"Mü'minler ateşten kurtuldukları zaman, Allah'a yemin ederim ki, sizden hiçbir kimsenin, hakkı tamamıyla ortaya çıkarmak hususunda Allah'a yalvarıp yakarması, kıyamet gününde mü'minlerin ateşte olan kardeşleri, dost ve akrabaları için Allah'a yalvarmaları kadar şiddetli olmamıştır! Mü'minler: 'Ey Rabbimiz! Bunlar bizimle beraber oruç tuttular ve haccettiler' derler. Onlara: 'Tanıdığınız kimseleri ateşten dışarı çıkarınız. Onlar ateşe haram edilmiştir!' denir. Mü'minler, kimi inciklerine, kimi de dizlerine kadar ateşe gömülmüş olduğu halde pek çok insanı ateşten dışarı çıkarırlar. Sonra: 'Ey Rabbimiz! Cehennem'de emrettiğin hiçbir kimseyi bırakmadık!' derler. Allah: 'Geri dönün! Kalbinde bir dinar ağırlığında iman ve Allah korkusu olan her kimi bulursanız onu da çıkarınız!' buyurur. Onlar yine pek çok insanı ateşten çıkarırlar. Sonra: 'Ey Rabbimiz! Cehennemde, emrettiğin hiç kimseyi bırakmadık!' derler. Allah tekrar: 'Dönünüz! Kalbinde yarım dinar ağırlığınca iman bulunan her kimi bulursanız onu da çıkarınız!' buyurur. Onlar yine pek çok insanı ateşten çıkarırlar. Sonra tekrar: 'Ey Rabbimiz! Bize emrettiğin hiçbir kimse Cehennemde kalmadı' derler. Allah yine: 'Dönünüz! Kalbinde zerre ağırlığınca iman bulunan kimseyi ateşten çıkarınız!' buyurur. Onlar yine pek çok insanı çıkarırlar. Sonra: 'Ey Rabbimiz! Cehennemde zerre kadar da olsa iman ve hayır sahibi hiç kimse kalmadı!' derler." 7

İşte Allah kullarını böylesine ateşten kurtaracak olan Rahman ve Rahim'dir.

DUÂ

Ey Rabb-i Rahîm! Sen bütün kusur ve noksan sıfatlardan münezzehsin! Senden başka ilâh yok ki bize imdat etsin! Sen eman sahibisin! Senden eman diliyoruz! Eman ver bize! Bizi Cehennem'den kurtar! Âmin!

Dipnotlar:

- 1- Ahzab Sûresi: 6.
- 2- Nisa Sûresi: 1.
- 3- Abese Sûresi: 33-37.
- 4- Hud Sûresi: 45.
- 5- Hud Sûresi: 46.
- 6- Tahrim Sûresi: 10.
- 7- Müslim, Îmân, 301.